

uitspraak

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Zittingsplaats Utrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: UTR 22/1533

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 26 januari 2023 in de zaak tussen

■■■■ uit Nieuwersluis, eiseres
(gemachtigde: K.H. Wiersema),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Stichtse Vecht (het college)
(gemachtigde: mr. S. Ralovic).

Als derde-partijen nemen aan de zaak deel: ■■■■ en ■■■■ uit Nieuwersluis (gemachtigde: mr. L. Haver Droeze) (vergunninghouders).

Inleiding

1. Het college heeft met het bestreden besluit van 2 maart 2022 een omgevingsvergunning verleend aan vergunninghouders.

1.1. Eisers hebben beroep ingesteld tegen het bestreden besluit. Het college heeft op het beroep gereageerd met een verweerschrift. Vergunninghouders hebben ook schriftelijk gereageerd.

1.2. De rechtbank heeft het beroep op 20 oktober 2022 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: eiseres, de gemachtigde van eiseres, de gemachtigde van het college, vergunninghouders en de gemachtigde van vergunninghouders.

Beoordeling door de rechtbank

2. De rechtbank beoordeelt de omgevingsvergunning die het college heeft verleend aan vergunninghouders voor een paddock, een takkenril en een ringslangbroeihoop. Zij doet dat aan de hand van de argumenten die eiseres heeft aangevoerd, de beroepsgronden.

3. De rechtbank komt tot het oordeel dat het beroep gegrond is, omdat het college in de omgevingsvergunning niet de afmetingen heeft vermeld van de takkenril en de ringslangbroeihoop. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

De aanvraag

3.1. Vergunninghouders hebben medio 2021 het perceel aan de Mijndensedijk 53 in Nieuwersluis (het perceel) gekocht. Op dat moment hadden de vorige eigenaren van het perceel al een aanvraag ingediend voor een omgevingsvergunning voor een paddock, takkenril en ringslangbroeihoop. De bedoeling daarvan was om deze activiteiten te legaliseren. Omdat de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop in strijd zijn met het op het perceel geldende bestemmingsplan, hebben de vorige eigenaren bij de aanvraag een ruimtelijke onderbouwing overgelegd. Vergunninghouders hebben op 30 juli 2021 schriftelijk te kennen gegeven dat zij instemmen met het in stand houden van de aanvraag.

Strijd met het bestemmingsplan

4. Op het perceel geldt het bestemmingsplan 'Nieuwersluis' (het bestemmingsplan). Het perceel bevat drie bestemmingsvlakken; (1) een bestemmingsvlak 'Wonen' met onder meer een functiaanduiding 'Paardenhouderij', (2) een bestemmingsvlak 'Tuin' en (3) een bestemmingsvlak 'Agrarisch'.

4.1. De paddock, ringslangbroeihoop en takkenril liggen in het bestemmingsvlak 'Agrarisch'¹. Volgens deze bestemming zijn de aangewezen gronden onder meer bestemd voor agrarisch grondgebruik. Het bestemmingsvlak 'Agrarisch' bevat geen functiaanduiding en geen bouwvlak. Wel rusten op dit bestemmingsvlak de dubbelbestemmingen 'Waarde-beschermd stads- en dorpsgezicht'² en 'Waarde-cultuurhistorisch'³. Volgens beide dubbelbestemmingen zijn de aangewezen gronden mede bestemd voor instandhouding van de landschappelijke waarden, waarbij onder meer wordt gestreefd naar behoud van de openheid van de agrarische gronden.

4.2. De paddock is volgens het college niet in strijd met het bestemde agrarische grondgebruik, omdat uit vaste rechtspraak volgt dat het hobbymatig houden van paarden valt onder agrarisch gebruik en is toegestaan op gronden met een agrarische bestemming. De paddock is wel in strijd met de bouwregels. Artikel 3.2.5 van het bestemmingsplan schrijft voor dat geen bouwwerken mogen worden opgericht buiten het bouwvlak. In het agrarische bestemmingsvlak bevindt zich geen bouwvlak.

4.3. De takkenril is eveneens in strijd met de bouwregels wegens het ontbreken van een bouwvlak. Ook is de takkenril in strijd met het bestemde agrarische gebruik.

4.4. De ringslangbroeihoop is geen bouwwerk en in zoverre dus niet in strijd met de bouwregels. Wel is de ringslangbroeihoop in strijd met het bestemde agrarische gebruik.

4.5. De paddock, takkenril en ringslangbroeihoop zijn ook in strijd met artikel 16.1.1 en artikel 17.1.1 van het bestemmingsplan. Artikel 16.1.1 van het bestemmingsplan schrijft voor dat de voor 'Waarde-beschermd stads- en dorpsgezicht' aangewezen grond mede zijn bestemd voor het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de met het beschermd stads/dorpsgezicht verboden cultuurhistorische waarden, waarbij onder meer wordt gestreefd naar behoud van de openheid van de agrarische gronden. Artikel 17.1.1 van het bestemmingsplan schrijft voor dat de voor 'Waarde-cultuurhistorisch' aangewezen gronden

¹ Artikel 3 van het bestemmingsplan.

² Artikel 16 van het bestemmingsplan.

³ Artikel 17 van het bestemmingsplan.

mede bestemd zijn voor het behoud en herstel van de openheid van het landschap en daarmee tot het behoud van een vrij schootsveld zoals bepaald in de Kringenwet van 1853, en voor inhoudstandhouding van de landschappelijke waarden. Daarbij wordt onder meer gestreefd naar behoud van de openheid van de agrarische gronden. De paddock, takkenril en ringslangbroeihoop zijn hiermee in strijd, omdat ze niet bijdragen aan het in stand houden van de openheid van de agrarische gronden.

De omgevingsvergunning

5. Het college heeft het besluit op de aanvraag voorbereid met de uniforme openbare voorbereidingsprocedure. De gemeenteraad heeft op 1 februari 2022 een verklaring van geen bedenkingen afgegeven. Verder heeft Mooisticht op 25 februari 2020 en 19 februari 2021 welstands- en monumentenadviezen uitgebracht over de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop. Vervolgens heeft het college een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten 'bouwen' en 'afwijken van het bestemmingsplan'. Die laatste activiteit is vergund met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, sub 3, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

5.1. Volgens het college is de aanvraag niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening en voldoet deze aan het Afwijkingenbeleid gemeente Stichtse Vecht 2014 (afwijkingenbeleid). De paddock, takkenril en ringslangbroeihoop hebben geen nadelige invloed op de belangen die worden beschermd met de dubbelbestemmingen en past binnen de van toepassing zijnde beleidskaders, waaronder die van de provincie Utrecht. Ook is er geen nadelige invloed op de cultuurhistorische waarden van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, dat op de UNESCO Werelderfgoedlijst staat. De paddock, takkenril en ringslangbroeihoop passen vanwege hun aard, situering en ruimtelijke uitstraling binnen het gebied. Ten opzichte van omliggende woningen, andere bouwwerken en het landschap zijn de toevoegingen ondergeschikt. Het open karakter van het gebied wordt voldoende behouden. De paddock bestaat uit een zandbodem die is omheind met een houten hekwerk en is op zichzelf niet omvangrijk. Verder past de paddock binnen de agrarische functie van het perceel in het buitengebied. Vanwege de op het perceel gelegen nadere functieaanduiding 'Paardenhouderij' is het aanvaardbaar dat bij het hobbymatig houden van paarden de paddock als basisvoorziening aanwezig is. Verder blijkt uit de ruimtelijke onderbouwing dat een voorziening als een paddock noodzakelijk is om jaarrond naar buiten te kunnen. De locatie van de paddock sluit aan bij het oorspronkelijke agrarische bouwperceel; de paddock ligt niet te ver van de stal en nabij de overige bebouwing. Dat zorgt ervoor dat de bebouwing zich concentreert op de voorzijde van het perceel en heeft daardoor geen onevenredige nadelige gevolgen voor de ontwikkeling van natuur en landschap op de achterliggende weilanden. De takkenril en ringslangbroeihoop bevinden zich achterin een hoek op het perceel. Vanwege de samenhang met de omliggende beplanting op dit deel van het perceel gaan de takkenril en ringslangbroeihoop op in de omgeving. Verder passen de omvang en ruimtelijke uitstraling van de takkenril en ringslangbroeihoop binnen de landschappelijke karakteristiek. Deze ontwikkelingen leiden niet tot een onaanvaardbaar woon- en leefmilieu en beïnvloeden niet de aanwezige waarden in het gebied.

5.2. Bij deze ruimtelijke afweging is het college uitgegaan van de ruimtelijke onderbouwing die de vorige eigenaren hebben aangeleverd.

Het geschil

6. Eiseres woont aan de Mijndensedijk 59 in Nieuwersluis. Zij is het niet eens met de omgevingsvergunning, omdat zij vindt dat de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop de openheid van het landschap en de cultuurhistorische waarden van de Nieuwe Hollandse Waterlinie aantasten.

Het toetsingskader

7. Op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, sub 3, van de Wabo moet het college beoordelen of de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en of er een goede ruimtelijke onderbouwing is. Het college heeft daarbij beleidsruimte. Dit betekent dat het college de keuze heeft wanneer het gebruik wil maken van zijn bevoegdheid om af te wijken van het bestemmingsplan. Het college heeft in het afwijkingenbeleid nader ingevuld hoe het gebruik wil maken van zijn afwijkingsbevoegdheid. Volgens het afwijkingenbeleid kan het college gebruik maken van zijn afwijkingsbevoegdheid als de aanvraag voldoet aan een aantal vereisten. Onder meer is vereist dat de activiteit past binnen de geldende beleidskaders, de ruimtelijke uitstraling van de ontwikkeling past binnen het gebied en de aanwezige waarden (waaronder stedenbouwkundige, cultuurhistorische of landschappelijke waarden) niet nadelig worden beïnvloed door de activiteit.

8. De rechtbank moet de keuze van het college om al dan niet af te wijken van het bestemmingsplan terughoudend toetsen. De rechtbank moet dus toetsen of het college bij een afweging van de betrokken belangen in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen.⁴

Openheid van het landschap en Nieuwe Hollandse Waterlinie

9. Eiseres voert aan dat de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening. Deze activiteiten tasten de openheid van het landschap aan en zijn in strijd met het belang van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Ter onderbouwing van haar standpunt wijst eiseres ten eerste op een bericht van de provincie Utrecht van 7 oktober 2021. Daarin staat dat de paddock in overeenstemming is met het provinciale beleid omdat de paddock al aanwezig was vóór de nominatie van de Nieuwe Hollandse Waterlinie als Werelderfgoed, maar dat bij een nieuwe ontwikkeling wel strijd zou bestaan met het Werelderfgoed. Volgens eiseres moet de provincie de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop echter als nieuwe ontwikkeling beschouwen, omdat deze tot nog toe aanwezig zijn zonder de vereiste omgevingsvergunning. Ten tweede blijkt volgens eiseres uit de omgevingsvergunning dat sprake is van ‘verstedelijking’ en aantasting van de openheid van het landschap. Tot slot wijst eiseres op de toelichting bij het ontwerpbestemmingsplan Nieuwersluis, waarin staat dat de grote openheid een kernkwaliteit is.

9.1. Tijdens de zitting heeft het college zich op het standpunt gesteld dat het beroep van eiseres op de openheid van het landschap en de Nieuwe Hollandse Waterlinie, afstuit op het relativiteitsvereiste. Volgens het college beroept eiseres zich daarmee namelijk op normen die niet strekken tot het beschermen van haar belangen.

⁴ Zie onder meer de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 1 augustus 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2583.

9.2. In het verweerschrift stelt het college zich op het standpunt dat de verwijzing van eiseres naar het bericht van de provincie, het gemeentelijk beleid en het ontwerpbestemmingsplan, niet slaagt. De provincie heeft als vooroverlegpartner beoordeeld of de aanvraag in strijd is met het provinciale beleid. Voor die beoordeling is niet relevant dat de paddock op dat moment illegaal aanwezig was, want er moet worden gekeken naar de feitelijke situatie op het moment van de nominatie als Werelderfgoed. Tijdens de zitting heeft het college er nog op gewezen dat de provincie geen aanleiding heeft gezien om een zienswijze in te dienen naar aanleiding van de ontwerpvergunning. Volgens het college wijst ook dit erop dat de provincie de aanvraag niet in strijd acht met de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Verder stelt het college dat de gemeenteraad bij het afgeven van de verklaring van geen bedenkingen een zorgvuldige ruimtelijke afweging heeft gemaakt en heeft geoordeeld dat de openheid van het landschap, het schootsveld vanaf het fort en de Nieuwe Hollandse Waterlinie niet onevenredig worden aangetast. Volgens het college zou de paddock bovendien zijn toegestaan onder de Kringenwet uit 1853, die bedoeld was om de vrije schootsvelden rondom forten veilig te stellen.

9.3. Vergunninghouders voeren aan dat het belang en de waarden van de Hollandse Waterlinie al expliciet worden genoemd in het bestemmingsplan en de bijbehorende toelichting en dat het college hieraan heeft getoetst. Verder is het bericht van de provincie een antwoord per e-mail op een vraag van een raadslid van de gemeente Stichtse Vecht. Dit antwoord is gericht aan een individueel raadslid en geen op zichzelf staand advies. Bovendien heeft de gemeente Stichtse Vecht de provincie gevraagd om een formele reactie en blijkt uit de ruimtelijke afweging van maart 2021 dat de provincie en de gemeente de aanvraag aanvaardbaar achten. Volgens vergunninghouders moet de openheid van het gebied worden gezien in de totale landschappelijke context en blijkt uit de ruimtelijke afweging dat het college dat ook heeft gedaan.

Relativiteitsvereiste

9.4. Artikel 8:69a van de Awb bepaalt dat de bestuursrechter een besluit niet vernietigt op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, indien deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. Dit betekent dat de rechtbank de omgevingsvergunning niet mag vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van eiseres. De rechtbank mag wel ervoor kiezen om pas een oordeel over het relativiteitsvereiste te geven als de beroepsgrond slaagt.⁵

9.5. Omdat de rechtbank van oordeel is dat de beroepsgrond van eiseres over de openheid van het landschap en de Nieuwe Hollandse Waterlinie niet slaagt, hoeft de rechtbank geen oordeel te geven over het relativiteitsvereiste. Hieronder licht de rechtbank toe waarom de beroepsgrond van eiseres over de openheid van het landschap en de Nieuwe Hollandse Waterlinie niet slaagt.

De ruimtelijke regelgeving over de waarden van de Nieuwe Hollandse Waterlinie

9.6. In de toelichting bij het bestemmingsplan (de toelichting) staat dat het bestemmingsplan is opgesteld mede naar aanleiding van de aanwijzing als beschermd

⁵ Zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 november 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2706, r.o. 4.9.

dorpsgezicht door de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Daarbij wordt gewezen op de bijzondere cultuurhistorische waarden van het fort Nieuwersluis en de bijbehorende de schootsvelden. Ook staat in de toelichting dat de Nieuwe Hollandse Waterlinie op de voorlopige lijst van Werelderfgoederen van UNESCO is geplaatst en dat ter bescherming van dit gebied de kern van Nieuwersluis en de omliggende schootsvelden zijn aangewezen als beschermd dorpsgezicht. Uit de toelichting volgt dus dat het bestemmingsplan is opgesteld naar aanleiding van de nominatie van de Nieuwe Hollandse Waterlinie als Werelderfgoed en dat vanwege die nominatie het beschermd dorpsgezicht en de cultuurhistorische waarden als planregels in het bestemmingplan zijn opgenomen. Het college heeft bij het verlenen van de omgevingsvergunning afgeweken van deze planregels van het bestemmingsplan.

9.7. Naast het gemeentelijke bestemmingsplan is er ook de Interim Omgevingsverordening Provincie Utrecht 2021 (de verordening). Daarin staat onder meer hoe moet worden omgegaan met de (Oude en Nieuwe) Hollandse Waterlinie. Op grond van artikel 7.1 van de verordening moet een bestemmingsplan dat betrekking heeft op locaties in de Hollandse Waterlinie de uitzonderlijke universele waarde daarvan beschermen. Bij de Nieuwe Hollandse Waterlinie gaat het onder meer om de kernkwaliteiten 'grote openheid' en 'groen en overwegend rustig karakter'.⁶ In de verordening is niet vastgelegd hoe een aanvraag voor een omgevingsvergunning moet worden getoetst aan deze kernkwaliteiten. Wel staat in de toelichting bij de verordening dat de provincie gemeenten verzoekt om bij ontwikkelingen gebruik te maken van de Kwaliteitsgids voor de Utrechtse Landschappen, gebiedskatern Waterlinies, waarin de kernkwaliteiten verder zijn uitgewerkt en uitgangspunten zijn neergelegd hoe om te gaan met die kernkwaliteiten. Het provinciaal beleid komt er dus op neer dat de kernkwaliteiten van de Hollandse Waterlinie moeten worden betrokken bij de beoordeling van de aanvraag om een omgevingsvergunning, maar dat de beoordeling hoe moet worden omgegaan met afwijkingen van het bestemmingsplan verder aan het college wordt overgelaten.

Het bericht van 7 oktober 2021 van de provincie

9.8. Het college heeft bij de behandeling van de aanvraag aan de provincie gevraagd of de aanvraag in lijn is met het provinciaal ruimtelijk beleid. De provincie heeft op 10 februari 2021 te kennen gegeven dat het de paddock, de takkenril en de ringslangbroeihoop ruimtelijk aanvaardbaar acht. Het college heeft deze reactie van de provincie meegenomen in de ruimtelijke afweging van maart 2021 en in de zienswijzennota van september 2021. Het bericht van 7 oktober 2021 van de provincie waar eiseres op wijst, neemt niet weg dat de provincie een ruimtelijke afweging heeft gemaakt en op 10 februari 2021 al te kennen heeft gegeven dat het akkoord is met de aanvraag. Bovendien staat in het bericht van 7 oktober 2021 duidelijk dat de provincie de paddock aanvaardbaar acht. Dit bericht leidt daarom niet tot de conclusie dat de aanvraag in strijd is met provinciale regelgeving of beleid. Uit het bericht kan evenmin worden afgeleid dat het college de in de provinciale regelgeving genoemde kernkwaliteiten van de Nieuwe Hollandse Waterlinie onvoldoende heeft betrokken bij het verlenen van de omgevingsvergunning. Het betoog over het bericht van 7 oktober 2021 slaagt daarom niet.

⁶ Zie 'Bijlage 14, Cultuurhistorie' bij de verordening.

Verstedelijking

9.9. Het betoog van eiseres dat uit de omgevingsvergunning blijkt dat sprake is van verstedelijking die in de weg staat aan vergunningverlening, slaagt evenmin. Het college heeft in het verweerschrift duidelijk uitgelegd dat met verstedelijking wordt bedoeld op de al aanwezige bebouwing in het gebied. Verder doet de term verstedelijking in de omgevingsvergunning er niet aan af dat het college in die vergunning heeft gemotiveerd waarom de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop passen in de omgeving en niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening.

Toelichting op het bestemmingsplan

9.10. Hoewel eiseres op zichzelf met juistheid betoogt dat uit de toelichting bij het bestemmingsplan blijkt dat openheid een kernkwaliteit is van het gebied, slaagt dit betoog niet. Het college heeft deze kernkwaliteit namelijk onderkend en ook onderkend dat de paddock, takkenril en ringslangbroeihoop hiermee in strijd zijn omdat ze niet bijdragen aan de openheid van het gebied. Het feit dat de aanvraag in strijd is met het bestemmingsplan, betekent echter nog niet dat de aanvraag om die reden moet worden afgewezen. Het college is immers op grond van artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo bevoegd om een omgevingsvergunning te verlenen voor activiteiten die in strijd zijn met het bestemmingsplan. Zolang het college goed motiveert dat dit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, kan het college gebruik maken van die bevoegdheid. Dat geldt ook als het gaat om een aanvraag in een gebied dat als Werelderfgoed is aangewezen, zoals hier het geval is met de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Zoals hiervoor in 8.6 en 8.7 al staat, zijn de kernkwaliteiten van de Nieuwe Hollandse Waterlinie verankerd in het gemeentelijk bestemmingsplan en de provinciale verordening. Het college heeft de kernkwaliteiten van de Nieuwe Hollandse Waterlinie betrokken bij zijn ruimtelijke afweging en deugdelijk gemotiveerd waarom in dit geval kan worden afgeweken van het bestemmingsplan, ondanks dat de aanvraag niet bijdraagt aan de openheid van het gebied. Het betoog van eiseres slaagt daarom niet.

Omvang van de takkenril en de ringslangbroeihoop

10. Eiseres voert aan dat de ruimtelijke onderbouwning voor de ringslangbroeihoop niet toereikend is, omdat die stamt uit een rapportage uit 2019 die is gekoppeld aan de ambitie van de vorige eigenaren van het perceel. Verder voert eiseres aan dat de locatie, het aantal en de omvang van de ringslangbroeihoopen niet in de vergunning staan. Tijdens de zitting heeft eiseres toegelicht dat volgens haar geen goede ruimtelijke afweging kan worden gemaakt, omdat onduidelijk is hoe groot de takkenril en ringslangbroeihoop precies zijn. Ook heeft eiseres tijdens de zitting aangevoerd dat problemen kunnen ontstaan in het kader van handhaving, omdat niet duidelijk is wat precies is vergund.

10.1. Het betoog van eiseres dat de ruimtelijke onderbouwning ontoereikend is omdat die is gekoppeld aan de ambitie van de vorige eigenaren, slaagt niet. Zoals het college tijdens de zitting terecht heeft gesteld, moet het college beoordelen of de aanvraag niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Daarvoor is niet van belang wat de ecologische ambitie van de huidige of vorige eigenaren van het perceel is. Die ambitie is geen onderdeel van dat beoordelingskader.

10.2. Het college heeft tijdens de zitting toegelicht dat het bij de ruimtelijke afweging is uitgegaan van de ruimtelijke onderbouwning die bij de aanvraag is ingediend en de maten die

daarin staan. Het betoog dat het college geen goede ruimtelijke afweging kon maken omdat onduidelijk is hoe groot de takkenril en ringslangbroeihoop zijn, slaagt daarom niet.

10.3. Eiseres betoogt echter terecht dat de afmetingen van de takkenril en ringslangbroeihoop niet in de vergunning staan en dat dit problemen kan geven in het kader van handhaving. Het college heeft dit tijdens de zitting ook erkend. Daarmee erkent het college dat de omgevingsvergunning op dit punt onvoldoende is gemotiveerd. Het beroep is daarom gegrond. Onder het kopje ‘Conclusie en gevolgen’ zal de rechtbank verder toelichten welke gevolgen dit heeft.

Goede ruimtelijke ordening: integrale visie

11. Eiseres voert verder aan dat een integrale visie ontbreekt. De afgelopen jaren zijn verschillende vergunningen verleend voor het perceel die hebben geleid tot een verdere verdichting en de huidige vergunning leidt niet tot een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit.

11.1. Het college heeft tijdens de zitting toegelicht het standpunt van eiseres niet te delen. Volgens het college is bij eerder verleende omgevingsvergunningen een zorgvuldige ruimtelijke afweging gemaakt en is dit ook het geval bij de huidige omgevingsvergunning. Juist vanwege de beoogde kwaliteitsverbetering en integrale visie was het college van plan om niet in te stemmen met de aanvankelijk aangevraagde paardenspringweide, longeercirkel en hooiberg. Dit voornemen is vermoedelijk aanleiding geweest de aanvraag voor deze onderdelen in te trekken. Bij het verlenen van de huidige omgevingsvergunning heeft het college niet alleen gekeken naar wat is aangevraagd, maar ook gekeken of dit ruimtelijk aanvaardbaar is gelet op de ruimtelijke ontwikkelingen die in het verleden hebben plaatsgevonden op het perceel. De rechtbank ziet niet in dat de afweging die het college heeft gemaakt tekortschiet.

Welstand- en monumentenadviezen van MooiSticht

12. Eiseres heeft tijdens de zitting haar beroepsgrond gericht tegen de adviezen van MooiSticht ingetrokken. De rechtbank laat dit daarom verder onbesproken.

Conclusie en gevolgen

13. Gelet op wat onder 9.3 is overwogen, is het bestreden besluit wat betreft de afmetingen van de takkenril en ringslangbroeihoop in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Omdat het bestreden besluit op dit punt een gebrek bevat, moet het beroep van eiseres gegrond worden verklaard. De rechtbank vernietigt in zoverre het bestreden besluit.

13.1. De rechtbank beslecht de aan haar voorgelegde geschillen zo definitief mogelijk. De rechtbank ziet in dit geval aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb zelf in de zaak te voorzien. De rechtbank is niet gebleken van belemmeringen die aan het zelf voorzien in de weg staan. Naar het oordeel van de rechtbank moet de afmeting van de ringslangbroeihoop die op bladzijde 21 van de ruimtelijke onderbouwing van 26 mei 2020 staat, onderdeel zijn van de omgevingsvergunning. Voor de takkenril staan in de ruimtelijke onderbouwing geen maten, maar artikel 3.69 van de Interim Omgevingsverordening Provincie Utrecht schrijft voor dat een takkenril aan de voet maximaal 1 meter breed is en een maximale hoogte van 1,50 meter heeft gemeten vanaf maaiveld. De rechtbank bepaalt daarom dat deze maten onderdeel uitmaken van de

omgevingsvergunning. De rechtbank bepaalt ook dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het bestreden besluit.

13.2. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat het college aan eiseres het door haar betaalde griffierecht moet vergoeden.

13.3. De rechtbank veroordeelt het college in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand aan eiseres vast op € 1.674,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde van € 837,- per punt en wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit, voor zover dit ziet op het ontbreken van afmetingen van de takkenril en ringslangbroeihoop;
- bepaalt dat de afmeting van de ringslangbroeihoop die op bladzijde 21 van de ruimtelijke onderbouwing staat, onderdeel is van de omgevingsvergunning;
- bepaalt dat de takkenril aan de voet maximaal 1 meter breed is en een maximale hoogte van 1,50 meter heeft gemeten vanaf maaiveld en dat deze afmetingen onderdeel zijn van de omgevingsvergunning.
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het bestreden besluit, voor zover dat is vernietigd;
- bepaalt dat het college aan eiseres het door haar betaalde griffierecht van € 184,- moet vergoeden;
- veroordeelt het college tot vergoeding van de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.674,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. I. Helmich, rechter, in aanwezigheid van mr. J.M.T. Zoon, griffier. De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op 26 januari 2023.

de griffier is verhinderd de uitspraak te ondertekenen rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

30 JAN. 2023

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

*For copie contact
De Griffier*

